

846

1833. Ἀπάντησις Εἰρηνοδίκου καὶ Δημογερόντων νήσου Πόρου εἰς ἄνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 10-12.

847

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 21 Ἰουλίου, Δημογερόντων Ὑδρας εἰς ἄνω-
τέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 12-13 καί, πληρέστερον, ἐν 222, σ. 99-100.

848

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 18 Ἀπριλίου, Δημογερόντων Ταλαντίου
(Ἀταλάντης) εἰς ἄνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 13-14.

«... εἰς τὸ περὶ κληρονομίας κεφάλαιον δὲν ὑπάρχει καμμία συνθήκη τοῦ τόπου μας παρ' ὅ,τι θέλει ὁ Νόμος, μόνον εἰς τὸ 2ον ζήτημα εἶναι συνθήκη τοῦ τόπου μας, ἀφοῦ ἀποθάνουν οἱ γονεῖς, ἢ καὶ ἀδιάθετοι, ἢ περιουσία μένει ὅλη εἰς τὰ τέκνα των, εἰς ἓνα, ἢ καὶ εἰς πολλά, ἢ ἄν ἔχη. — Παρομοίως καὶ εἰς τὸ περὶ προικὸς κεφάλαιον φυλάττεται ὁ γραπτὸς νόμος εἰς τὰ ζητήματα. Μόνον εἰς τὸ ζήτημα 8ον, εἶναι συνθήκη τοῦ τόπου μας, ὅταν θελήσῃ τὸ ἀνδρόγυνον, ἢ καὶ ὁ εἰς τὼν συζύγων, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ προίκα, ἀνεστῶτος τοῦ γάμου, ἢ καὶ μὴ, τὴν πωλεῖ δι' ἀνάγκας συμπιπτούσας. — Αἱ συνθήκαι αὗται εἶναι παλαιαὶ εἰς τὸν τόπον μας, οὐχὶ νὰ εἶναι καὶ γραφαί».

849

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 21 Ἀπριλίου, Δημογεροντίας Ἀποκορύρου
εἰς ἄνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 14-15.

850

1833. Πληροφορίαι, ἀπὸ 11 Ἰουλίου, Β. Χρυσόβεργη, «χρηματί-
σαντος τέσσαρα ἔτη εἰς τὰ κατὰ τὴν Ἀν. Ἑλλάδα δικαστήρια καὶ εἰς
τὰ κατὰ τὴν Δυτικὴν τελευταῖον», εἰς ἄνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 16-18.

851

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 17 Ἰουνίου, Δημογερόντων Κραββάρων εἰς
ἄνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 18-19.